Nr. 21. SOSNOWIEC, dnia 24 maja 1936 roku. Rok III.

DODATEK PARAFJALNY

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafja Wniebowzięcia Najświętszej Marji Panny.

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw.

w Kościele Parafjalnym Wnieb. Najśw. Marji Panny.

Wniebowstąpienie Pańskie

dnia 21 maja.

g. 6. Prymarja — ks. Łopaciński, nauka — ks. Kiwacz.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Jung.

g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. Kiwacz, nauka — ks. Jung.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Kiwacz.

g. 12,30. Msza św. — ks. prof. Giebartowski, nauka — ks. Łopaciński.

g. 16. Majowe nabożeństwo — ks Kiwacz.

Niedziela VI po Wielkanocy

dnia 24-go maja.

g. 6. Prymarja z nauką — ks. Kiwacz.

g. 8. Msza św. z nauką dla Sodalicji — ks. Dr. Chomrański.

g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. Jung, nauka — ks. Łopaciński.

g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Jung.

g. 12,30. Msza św. — ks. prof. Giebartowski, nauka — ks. Jung.

g. 8. W kaplicy więzienej Msza św. z nauka — ks. Łopaciński.

g. 16. Majowe nabożeństwo — ks. Jung.

Od g. 18 dnia 23 maja do g. 18 dn. 30. V dyżurnym — ks. Jung, wice dyżurnym ks. Łopaciński

Kalendarzyk Zebrań.

Niedziela dnia 24 bm. godz. 10 Plenarne Sodalicji Marjańskiej Panien, g. 15. Ogólne Bractwa Straży Honorowej i Bractwa Naj. Serca Pana Jezusa.

g. 17. Plenarne K. S. M. Żeńskiej.

Poniedziałek dnia 25 bm. godz. 19 Kółko Oświatowe K. S. M. Żeńskiej.

Wtorek dnia 26 bm. godz. 18 Wych. Fiz. K. S. M. Żeńskiej,

Sroda dnia 27 bm. godz. 19 Kurs robót K. S. M. Żeńskiej.

Czwartek dnia 28 bm. godzina 17 Świetlica K. S. Kobiet,

g. 18—19 Bibljoteka Parafjalna,

g. 19,15 Kurs wykształ. religijnego,

g. 19 Świetlica K. S. M. Męskiej,

g. 20 Wykład K. S. Mężów.

Piątek dnia 29 maja godz. 19 Chór K. S. M. Żeńskiej.

Sobota dnia 30 maja godz. 19-ta Swietlica K. S. Mężów,

g. 19 Świetlica K. S. M. Męskiej.

Komunikaty.

1) Jeszcze wielu parafjan nie dopełniło obowiązku spowiedzi wielkanocnej. Prosimy i upominamy, aby przed uroczystością Trójcy Przenajświętrzej t. j. do dnia 7 czerwca pospieszyli z wypełnieniem tego obowiązku pod grzechem śmiertelnym nakazanego przez Kościół.

2) W Zielone Swiątki t. j. 31 maja i 1 czerwca b.r. odbędą się wielkie uroczystości z okazji 10-lecia naszej Djecezji Częstochowskiej.

Na uroczystość tą uda się z naszej parafji pielgrzymka. Zapisy przyjmuje się w Sekretarjacie parafjalnym —Dom Katolicki. Koszt przejazdu w obie strony złotych 4,50. Pielgrzymka wyruszy w I święto dnia 31-go maja o godz. 5-ej rano, a powrót 1 czerwca — II-gie święto o godz. 19-ej.

Równocześnie wyruszy pielgrzymka piesza do Częstochowy, dnia 29 maja (piątek) o godz. 5-tej rano pod przewodnictwem księdza miejscowego, a powrót dnia 3 czerwca (środa) wieczorem. Zapisy przyjmuje Sekretarjat P. A. K.

3) W dniu 21 maja 1936 r. t. j. w czwartek odbędzie się zebranie K. S. Mężów o godz. 17 po majowem nabożeństwie. O czem powiadamia swych członków kierownictwo.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafjanie.

Wniebowstąpienie.

(Na dzień 21 maja.)

Na górze Oliwnej w otoczeniu apostołów i uczniów, stoi świetlana postać zmartwychwstałego Zbawiciela, błogosławiącego i pocieszającego wiernych towarzyszy ziemskiej pielgrzymki; żegna tę ziemię, by uwieńczyć dzieło odkupienia, które na tem miejscu rozpoczął. Oczy wszystkich na Niego są skierowane. Balsam pociechy, nadziei i obietnicy miesza się ze smutkiem pożegnania. I oto unosi się przed ich oczyma, wzbija się wyżej i wyżej, jakby niesiony na skrzydłach aniołów. Ci co pozostali, wyciągają ręce, jakby Go chcieli przemocą zatrzymać.

Jezus jednak uchodzi im, uchodzi temu światu — „wstępuje na nieba odwieczne" (Psalm 67). Opuścił uczniów ich Pan i Mistrz, Wódz i Przyjaciel. To też smutek napełnia ich dusze — pozostali sami na tym świecie, który im nie wierzy i nienawidzi. Rozpoczyna się dla nich ciernista droga życia, pełna prześladowań i cierpień.

Dzisiejsze święto każe nam podnieść oczy do Boga. Chrystus, który jako Bóg nigdy z niebem się nie złączył, powrócił z uwielbionem Ciałem do Królestwa Ojca i „siedzi na prawicy Boga".

Powrót do Boga do lepszej ojczyzny, jest także ostatecznym celem człowieka, którego serce, według pięknych słów św. Augustyna, jest niespokojne póki nie spocznie w Bogu. Zechciejmy wśród zgiełku i wrzawy tego świata często oglądać się na tę prawdziwą ojczyznę, kiedy na ziemiach kolejach życia spotkamy się z dolą i niedolą, pamiętając, że my sami jesteśmy właśnie pielgrzymami w znojnej podróży. Wielki niepokój serca, który nigdy nie ucichnie, chyba że to serce kiedyś przestanie bić, ciągnie nas jakąś niepohamowaną siłą do lepszej ojczyzny.

O jakże nieszczęśliwy i biedny jest człowiek, chociażby pędził życie jak ów bogacz ewangeliczny wśród rozkoszy i wesela, który nie zna i znać nie chce prawdziwego domu rodzicielskiego, który nie zna innej ojczyzny, jak tę ziemię, innego celu, do któregoby zdążał, jak tylko grób. Kto jednak spogląda w niebo i stąd pociechy się spodziewa, kto sobie mówi: tam moja ojczyzna, mój Zbawiciel, który i dla mnie przygotował miejsce w niebieskich przybytkach, ten jest szczęśliwy, choćby jak apostołowie musiał znosić tutaj prześladowania lub cierpieć ubóstwo jak biedny Łazarz.

Proboszcz.

Matka Najświętsza w parafji.

Chrystus dla parafji jest życiem. On ożywia przez wiarę i miłość wszystkich w parafji. Parafja jest tem lepsza, im więcej jest przejęta wiarą i miłością, im więcej złączona jest z Chrystusem. Parafja skupia się koło Chrystusa jako Ojca, skupia się w Jego domu, w kościele. Ma też parafja swą Matkę.

W człowieku z natury jest przywiązanie do matki. Dziecko rozpoznaje matkę, tuli się do niej, pokłada w niej ufność, we wszystkich trudnościach ucieka się do niej, spodziewając się, że matka zawsze z nich wyjście znajdzie, kocha matkę, odczuwa jej radość i smutki. Coś podobnego mamy w życiu nadprzyrodzonem. Chciał dobry Bóg dać nam Matkę, a dawszy Ją, dał Jej miłość macierzyńską ku nam, a mam dziwne przywiązanie do Niej. To przywiązanie objawia już dziecię, kiedy z całą ufnością garnie się do Niej, to przywiązanie przechowuje się i rozwija w późniejszym wieku, a nawet zostaje nieraz i wtedy, kiedy człowiek w czasie burz życiowych stracił wszystko. Tak to już dziwnie w duszy zaszczepia Bóg nabożeństwo do Matki Najświętszej.

Matka Najświętsza jest Matką Boga. Ona nam Go dała, Ona swojem „niech mi się stanie“ zgodziła się na Jego Wcielenie, Ona Go wychowała i wykarmiła, Ona Go oddała na mękę, ofiarując w świątyni, Ona Go wysłała na prace apostolskie, Ona Go pod krzyżem ofiarowała Ojcu. Oto Matka, która daje nam Syna i godzi się na cierpienia, na mękę Jego dla nas. Jest Matką naszą. Jako taką oddaje nam Ją Pan Jezus na krzyżu: „Oto matka twoja“.

Jan 19. 27, jako taką bierze Ją św. Jan w imieniu naszem. Przeznaczając Ją na Matkę, daje Jej serce, które nas kocha miłością taką, jak żadna matka. My to czujemy i odpłacamy się ufnością, z jaką garniemy się do Niej. Szczęśliwy, kto ma zaufanie do Niej!

Ona jest i Matką parafji. Chrystus założył Kościół, który ma prowadzić dalej Jego dzieło, przekazać skarby Jego nauki i Jego Sakramentów św. Matka Najśw. kocha ten Kościół, bo on kosztował mękę Jej Syna, bo to Jego dzieło, a dzieło Syna jest dziełem Matki, tem więcej, że Matka Najśw. była wtajemniczona w plany Swego Syna, że się na nie godziła i tyle Ją bólu kosztowały. Kocha też dusze nieśmiertelne, chce je zdobyć dla nieba, chce żeby w nich żył Chrystus. Musi więc kochać Kościół, który jest tą symboliczną łódką, co wśród burz życia przewozi wiernych do portu zbawienia. Matka Boska była przy zakładaniu Kościoła. Widziała, jak Pan Jezus gromadził Apostołów, jak ich sposobił na kierowników Kościoła, widziała uczniów i te rzesze, które z czasem miały być pierwszymi członkami, towarzyszyła pracom zakładania fundamentów Swojemi ofiarami, Swojemi modlitwami, a pewnie i niejednego grzesznika do stóp Jezusa przyprowadziła... Po Wniebowstąpieniu chciała się połączyć z Synem Swoim; ziemia Ją już nie cieszyła, kiedy nie było Jej Syna. Ale, jak Ojcowie Kościoła pięknie mówią, była potrzebna Kościołowi i dlatego została jeszcze na ziemi. W Wieczorniku zostaje na modlitwie z Apostołami, przepędza razem z nimi chwile przed Zesłaniem Ducha św., jest przy narodzinach Kościoła; bierze udział w pierwszych triumfach i pierwszych smutkach. Koło Niej i Apostołów grupują się wierni. Apostołowie otaczają Ją czcią, opowiadają Jej o swoich podbojach i wędrówkach, Jej opiece i modlitwie się polecają. Wedle Jana Damasceńskiego — wyraziła przed śmiercią życzenie, żeby chciała z ust rozproszonych Apostołów usłyszeć, jak daleko rozeszło się światło wiary. Życzenie zostało spełnione. Z natchnienia Ducha Św. mieli się wszyscy Apostołowie zebrać u łoża Umierającej, z wyjątkiem św. Tomasza.

Ks. T. J.

KATOLICY!

W końcu maja r.b., obchodzić będziemy uroczyście 10-lecie istnienia naszej Djecezji.

Obchód tej uroczystości odbędzie się w Stolicy Bogarodzicy, w siedzibie biskupiej — w Częstochowie.

Na obchód ten przybędą rzesze djecezjan, by tutaj wspólnie z Pierwszym Arcypasterzem Djecezji zanieść modły do Wszechmogącego o dobrę imię Polski w świecie, o braterstwo w kraju, o dalszy rozwój potężnej już Akcji Katolickiej, o błogosławieństwo dla dobrych poczynań i pracy djecezjan.

Dla uczczenia Jubileuszu powstała myśl poparta przez J. E. Ks. Biskupa D-ra T. Kubinę — zbiórki funduszu na Główny Ołtarz w Katedrze Częstochowskiej, do której to zbiórki gorąco wzywamy całe katolickie społeczeństwo Djecezji — Z groszowych choćby na ten cel ofiar powstanie dzieło; które na zawsze świadczyć będzie o wierności djecezjan dla Kościoła Katolickiego i Głowy Jego — Ojca św., Piusa XI.

Ofiary przyjmują Przewielebni Księża Proboszczowie wszystkich parafji Djecezji. — Wpłaty przez kasy Urzędów Pocztowych mogą być dokonywane na P. K. O. № 68.960 — Djecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Częstochowie lub P.K.O. № 61.210 — Spółdzielczy Bank Ludowy z n.z. w Częstochowie z adnotacją: „Fundusz Jubileuszowy“.

Spisy imienne ofiarodawców zostaną umieszczone w Głównym Ołtarzu w Katedrze.

Katolicy! Wierzymy, że zbudowany przez nas Ołtarz Główny w Katedrze będzie ołtarzem Miłości Braterskiej Djecezjan.

Sekcja Finansowa Jubileuszu 10-lecia Djecezji Częstochowskiej.

Antoni Januszewski, przewodniczący Dyrektor Spółdzielczego Banku Ludowego w Częstochowie.

Ks. Józef Sobczyński, sekretarz Dyrektor Djecezji Instytutu Akcji Katolickiej.

Członkowie: Józef Baranowski, Dyrektor Oddziału Banku Polskiego w Częstochowie, Jerzy Couturon, Dyrektor „Union Textile“ w Częstochowie, Stanisław Gadomski, Dyrektor Sosnowieckiego Tow. Kopalń i Zakładów Hutniczych w Sosnowcu, Stanisław Holenderski, przemysłowiec, Ks. Teofil Jankowski — Kanonik-Proboszcz par. Sosnowiec, Józef Przedpełski, Dyr. Tow. Górn. Przemysł. „Saturn“, Witold Sągajło. Dyr. Warsz. Tow. Kopalń i Zakł. Hutn. Niemce, Walerjan Swirtun, Dyr. Huty Bankowej w Dąbrowie Górniczej, Tomasz Szwejkowski. Dyr. Huty „Częstochowa“, Józef Zieliński, Prezes Związku Techników Polskich w Częstochowie.

Zmarli:

Dnia 10. V. 1936 r. Wawrzyniec Jurczak l. 35.

Dnia 14. V. 1936 r. Tomasz Kowacz l. 55.

Rocznice zgonów:

Dnia 1. VI. 1936 r. Aleksander Przybylski l. 65.

Rocznice zaślubin:

Dnia 26. V. 1936 r. Karol Faruga z Agnieszką Fojcik.

Dnia 1. VI. 1936 r. Zygmunt Czarski z Marjanną Jakóbczyk.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Juljan Jarosz, k. Daleka 16 z Joanną Król, p. Daleka 16 zap. 3.

Tadeusz Wiercioch, k. Daleka 40 z Janiną Bałaza, p. Daleka 43 zap. 3.

Stefan Malinowski, k. Daleka 15 z Weroniką Wiślak, p. Wspólna 10 zap. 2.

Franciszek Boś, k. z par. Pińczów z Janiną Gryszka, p. Aleja 11. zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożemi:

Regina Antonina Przybyła.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretarjat Parafji Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 1-98.